

't Wier Tijd (1996)

't Aai

Alle mensen neergezeten, lekker druk en suust op tijd,
mee wa babbels en wa liedjes, kan Ambras zijn aai nou kwijt.
Wetenschap'lijk nooit bewezen, da verhaal van aai en kip,
wie was 't eeste op de wjèrld, n'n slimmen of n'n stommerik?

't Maak niks uit: aai of een oender, pasgetrouwd of vrijgezel,
eel gezellig of chagrijnig, gao maar zitten voor ons spel.
Wie was 't eest, 't is om het even, ieder zit ier op n'n oop,
liever pils as ouwen klaren, of zijj van d'n blauwen knoop?

D'n commissaris kom't 'r ook voor, uit Belgen kom d'n goeverneur,
Dialect op een cd-ken, want 't leven da gao deur
Daar n'n boer nog nie ontpolderd, zet 'm nest n'n bioloog,
praten over zaadproblemen, bij een pintjen aan d'n toog.

D'n burgemeester van dit stadjen, zag 'k zoëven, bij makaor,
eel gezellig staan t'ouw'oeren , mee n'n and'ren ambtenaar.
Jong of oud ga lekker zitten, ieder is ier toch gelijk,
C.D.A., of V.V.D.-er, erm zit ier gewoon nest rijk.

Da zummen nou da d'aai eens klutsen, 't oor een maal mee vee muziek,
ouwe liekes en wa babbels, goed gekruid en niet te sjiek.
Zitte goed, wij gaan beginnen, 't is in ulder eigen taal,
hopelijk vind 't ammel lekker, ieder krijg ier 't zelfde maal.

Tekst en muziek: P.J. Scheerders

't Huwelijk

Vrienden hoor eens naar mijn lied, meegemaakt zoveel verdriet.
'k Weet hoe of 't huw'lijk gaat, en wat er in een man omgaat.
Van mijn vijftien jaar heb ik gevrijd, 'k zal nooit beklagen mijnen tijd.
Getrouwd mee mijnen eersten vent, die was altijd kontent.

Den tweeden keer ging het heel goed, toen trouwde 'k ik mee n'n ouwen bloed.
Hij had niet veel, maar 't was wel fijn, daar kost geen beter ventjen zijn.
Als ik over zijn baardjen wreef, dan sprak hij al van sterven,
zo heb ik mijnen tweeden overleefd, en was ik weerom weef.

Den derden leek n'n goeien toer, uit Axel kwam hij, 't was n'n boer,
't was n'n struisen, flinken bloed, die 't altijd..... maar nooit op zondag doet.
Zat op zijn centen als n'n gek, volgens mij n'n echten vrek.
Zijn voeten waren nog niet koud, of 'k was alweer getrouwd.

D'n vierden was n'n bakkersgast, dat was toch zo n'n viezen kwast.
Hij ging teveel op zijn gemak, druppels drinken uit d'n bak.
Heel de nacht kwam hij niet thuis, dat moest ik maar verdragen,
daarmee was ik niet opgezet, altijd alleen in bed.

De vijfden speelde mij n'n rol, daar heb ik nou mijnen buik van vol.
Ze noemden hem de grote Peer, zwijg 't 'r van stil mijnen kop doet zeer.

Als de koning vrijen kwam, ik trouwde nooit nie meer,
maar ...was ik jong vol minnepijn, ik nam d'r een heel dozijn. (2 x)

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders

Den trouwboek

Dames, heren luistert eens naar mijn geval,
gij hoort zeker wat ik hier vertellen zal.
Ik zijn gezonden door de wet, die zo veel dingen belet.
Laat gij u somstijds verbinden in den trouw,
vergeet toch nooit uw plichten niet als man of vrouw.
Doe geen overdaad in schijn, zoals 't 'r toch zovelen zijn.

't Vrouwken dinkt steeds maar aan eur plezier,
z'amuseert eur mee Jos en mee Pier.
Komt heur ventsjen naar huis van het werken,
zij verwijt hem voor ezel en verken.
Bij een ander heeft zij geen verdriet,
maar dat staat in den trouwboek ook niet.

Heel lang slapen, koffie drinken hier en daar,
zeven soorten vuiligheid voor aan eur haar.
Zo ziet men die vrouwkes fijn, waar ze niet zo nodig zijn.
't Kleintjen ligt in huis te schreeuwen in de wieg,
helemaal betaterd, zeg maar dat ik lieg.
Maar madam die is op zwier, ze komt naar huis soms blaut van 't bier.

Als eur ventsjen te veel reklameert,
zeg z'al rap: ik zijn haast gekrepeerd.
Maak een beetje gebruik van ouw 'anden,
ik zit haast zot van de pijn in mijn tanden.
Bij een ander dan voelt ze die niet,
maar dat staat in den trouwboek ook niet.

Ook de man heeft zijn gebreken in den trouw,
maar hij is toch nog zo slecht niet als zijn vrouw.
Hij zit gjèren hier en daar, bij de leut, ja dat is waar.
Veel gaan jagen 's avonds laat met zijn kar'bijn,
in een anders jacht, dat mag toch ook niet zijn?
Terwijl zijn vrouwken op hem wacht, slaapt hij soms elders voor n'n nacht.

Anderendaags mag zijn vrouw bovendien,
hem niet storen of lelijk bezien.
Vol koljèr roept hij dan : Ouwe zeure,
'k kan ou missen, ga 't 'r maar vandeure.
'k Weet een ander die mij liever ziet,
maar dat staat in den trouwboek ook niet.

Tekst en muziek: trad. Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

Goeie raod is dier

N'n boer die ging naor Steen ende mjèrt,
en kocht daor op de jaormart un pjèrd.

IJ wou daor mee van Steen naor de Snis, te voet naar uis toe lopen.
De mensen zeeën wa n'n stommen kloot,
wie gao 't 'r nou toch nog zo te poot?
Aggier op Steen voor 'n appel en een aai, zo'n stevig pjèrd keu kopen.

D'n boer die zee tot zijn zeuntjen : Kom vlug,
kruip gij maor op da pjèrd zijnen rug.
Dan oefde gij van Steen naor de Snis, da d'ende nie te lopen.
De mensen riepen kijk toch 's aon,
zie 't daor dien ouwen mens nou eens gaon.
Die snotneus laot van Steen naor de Snis, zijn vaoder altmaar lopen.

Da ventjen schrok van al dien Ambras,
zo dattij gauw van da pjèrdjen af was.
D'n boer is toen eel vlug in n'n wip, op da beest zijnen rug gekropen.
De mensen riepen toen zwaar gepikt,
zeg boer, ziji' gij soms van Lotjen getikt?
Da zit daor maor van Steen naor de Snis, en laotta ventjen lopen.

D'n boer die trok zijn zeuntjen toen vlug,
bij 'm toen op da beest zijnen rug.
Da pjèrdjen most daor, dink 't ouw 's in, die twee toen samen dragen.
De mensen schreeuwden moord en ook brand,
zeg boer gebruik, a 't kan, ouw verstand.
Ouw pjèrd da kan van Steen naor de Snis, zoiets toch niet verdragen.

Ze keken even schouws in 't rond
en lichtten toen da pjèrd van de grond.
Ze wouen 't mee zijn poten omhoog, eel vlug naor huis toe dragen.
De mensen riepen wa d'n affront,
zo komde nog is in Zeeland Rond.
Want mee die twee van Steen naor de Snis, keu je nog 's lachen.

D'n boer die ging naor Steen weer van jèr,
verkocht voor weinig geld daor zijn pjèrd.
Toen is tij mee zijnen zeun naor de Snis, te voet naor uis gelopen.

Tekst: P.J. Scheerders. Muziek: M. Grilis.

Omtrent Klooster

Lest vonne kik een ouwe kaart, mee daarop de Waterstraat,
een pjèrd, een kar, een boerestee.
Oge bomen nog opzaai, der liepen muttes in de waai,
en op 't ende een café.
Knapaf zo noemden ze 't toen, ge kost er kaarten mee of zonder roem,
en puiten, pieren, pieken.
En mee de kermis ieder blaai, koste bij Krieckaert op de waai,
mee pijl en boog naar pluimkes schieten.
En tussendeur 's naar Sies en Mille, of om 'n pintjen naar Den Bas.
't Is allemaal zo lank geleeën, maar soms wou ik dat 't nog zo was.

In de winkel van Paulien, da was toen nog geen zelfbedien,
was van alles, 't stond er vol.
En in de smis van Door van Laer', maakten ze van alles aan makkaar,
zelfs een oor aan een kastrol.
De dansvloer werd er afgehuurd, als er een feest was in de buurt,

maar om twaalf uur was het sluiten.
En had je in de zomer zin, in kassen van Anna Courtin,
dan gingde maar last achterbuiten.
En op Kreevril was een caféken, van Ko Pauwels en Triene Klement.
't Is ook alweer zo lank gelejen, een pilsken kostte vijftig cent.

Walsoorden was een durp op zich, mee een postkantoor, 't is ook al dicht,
twee werme bakkers in de straat.
Ne winkel vol mee eletriek, waar is gebleven 't Nieuwe Diep,
't is van Walsoorden weggevaagd.
En ik weet nie of ge da' nog weet, maar de Kruisweg is eelmaal verleed,
weg de cafés van Wies en Ward.
'n Viaduct voor 't snelverkeer, auto's razen naar 't veer,
en er staat een loods vol mee patat.
Nou willen ze nog mee nen tunnel. onder de Westerschelde gaan.
Maar mee den boot is 't veel plezanter, maar daar trekken z'ulder niks van aan.

Den Lesten Stuiver op den Drogendijk, die lig ook mee de grond gelijk,
de Stuiverstraat is aangeleed.
Vroeger was daar den Binnenpad, die kwam uit op de Verkesmart,
misschien agge da nog wel weet.
IJskoud was ter bij Joos den Tin, 'n flesken bier bij Kees Courtin,
kapotte schoenen maakte Guite.
De zusters stonden voor de klas, wie kende der nie Moeke Sas,
en in de sloten zongen puiten.
't Lievenhuis zijn z'aan 't verbouwen, weg is 't verschil van erm en rijk.
Want ieder heeft een luxe kamer, subsidie kregen ze van 't rijk.

Wie heeft er Floorken nie gekend, da was toch ne kontenten vent,
een touwken alt over zijn pet.
En mee nen bessem en 'n schop, voogtij straat en kerkplein op,
geen mens die of daar nog op let.
Geen missen ost meer in de kerk, de koster è d'eel ander werk,
de jongensschool is afgebroken.
En dan die mooie pastorie, is omgebouwd voor therapie,
oe kregen ze 't in ulder kloten.
De meulen maal al lank geen graan meer, weg is ook al de roomfabriek.
Weg Dumoleijn zijn brouweraaken, weg de kios van het muziek.

Ze kwaomen vroeger list de deuren, mee van alles en nog wa leuren,
lik nestelingen, elastiek.
En Jasken aai 'n duivemand, en nog een doosken in zijn 'and,
mee koekskes, snoepkes en nog iet.
Van Hijften leurden alt mee vis, van Groenendijk tot op Usnis,
en Stien Kluts aai ne grote pak.
Crombeen die kwam mee zijnen beer, naar de zeug al was 'r vijf keer,
maar mee de geit moste zelf op pad.
En iedereen aai een klein verken, en ook wa oenders voor een aai.
N'n of mee bezen en petetters, en nog wa kolen en piraai.

Den burgemeester was nie mis, windmeules wou tij op Usnis,
en dan de Perk tegen de dijk.
Een schoon café voor zon en strand, daddis een eel gezellig pand,
waar agge naar de zee soms kijkt.
In 't Laantjen wou tij bouwen gaan, 'n Sporthal zou ter ook gauw staan,
al stemde iedereen ook tegen.
De meulen is 's avonds verlicht, da d'is toch wel een mooi gezicht,

ij straal ou al van verre tegen.

Zo keumen nog een tijdjen deurgaen, wa weg is kom nie meer terug.
Maar een ding weten wij eel zeker, 't ga toch ammel veels te vlug.

Tekst: L.Mahu - van Assche. Muziek: J. Ferrat.

Jefken is getrouwd

Jefken n'n rijken boer, d'n uitvinder van 't 'poer'
die zei: 'k Zal moeten trouwen, het oor nou mijnen toer.
Hij trok 't 'r dan op uit, en vond een lieve bruid,
Jefke vond ze niet slecht, en trad al in de echt.

Refrein:

Ja, Jefken is getrouwd, hij zit in de misère, hij zit in de misère,
ja, Jefken is getrouwd, hij zit in de misère, 't is zijn eigenste fout.

De eerste maand of vier, toen aoi tij veel plezier,
ja Jef aoi een goe leven, en dronk veel pintjes bier
zijn vrouwken wier da moe, en deed de geldbeurs toe,
zij toonde zelf alras, dat zij de meester was

Refrein

Zijn vrouw trekt 'r op uit, en Jef blijft in de muit
hij moet daarbij nog dansen, zoals zijn Fientje fluit.
Ja, Jefken dienen prul oor bijna horendul
zijn vrouwken is maar klein, maar 't is een hels fenijn.

Refrein

En Jef werkt zich in 't zweet, zijn vrouw gaat sjiek gekleed,
ja zij volgt alle moden, daarvoor ligt 't geld gereed.
Zij spaart in niemendal, en gaat naar feest en bal
voor Jefken onze held, oor elke frank geteld.

Refrein

Den Jef zegt, 't is mijn schuld, ja z'èt mij omgeluld,
zo kan 't nie blijven duren, 'k verlieze mijn geduld.
Wel jonkman trouw toch niet, of gij kom 't in 't verdriet,
want 't vrouwvolk dat gespuis, dat is een plaag in huis.

Refrein

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

Ank rijk was

Ik zijn maor een boerken, elaos zonder geld,
ermzaolig, ellendig, en weinig geteld.
Allêên op de wjèrld, geen kinders, geen vrouw,
allêên in de wermte, allêên in de kou.

refrein:

Maor an kik rijk was, zoas de Graof is van Amstelrao:
dan reej 'k vierspans zoas de Graof van Amstelrao.
Dan ging'k jaogen deur veld en deur bos.
Maar ach, ik zijn errem en blijf bij mijnen os.

Wanneer an kik 'smèrrens mijn oogen ontsluit,
dan klinkt voor mijn bedstee een wonder geluid.
Ik zeg dan goeie mèrrent, mijnen os zeg: boe- boe.
En knikt mij vol vraatzucht vriendschappeluk toe.

Refrein

Lest ree'j'k per mestkar deur 't durp Turole heen,
mijnen os groette bulkend en knikte elkeen.
En toen ank waarom vroeg, raoi 's waddatij toen zei?
Die mensen zijn ammel familie van mij.

Refrein

Ook ik èn keunen trouwen mee 'n êêl rijke vrouw.
Maor ach, ik was zoo langzaam en een ander zo gauw.
En toen ank mijn osken mijn leed dan ook zei:
n'n os da zijne kik, maor n'n ezel zij'j gij.

Refrein

Zoo gaot daddin't leven, elkêên krijg zijn dêêl.
Ik os en gij ezel, da schil nie zoveel.
Al zijmen bij de mensen maor weinig in tel,
gij blijf toch nog altijd mijnen besten gezel.

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

Laot mij.....even stil

Refrein:

Laot mij zingen waddank voel, laot mij voelen waddank zeg,
laot mij zeggen waddank wil, maor laot mij, laot mij even stil.

Elke mèrrend valt de krant, mee n'n poef bij ons in uis.
Duzend zinnen, blaoren vol, nooit geen grapken of een grol.
Ze preberen weer te weten, wadda waar is of sjuust nie.
Maor of 't gelogen of echt waar is, mèrren stinkt die krant naor vis.

Refrein

Staopels boeken, altmaor zoeken, naor da' d'eene schoone woord.
Mooie verskes, ook gedichten, maor da woord ij'j nog nie g'oort.
Schrijf maor brieven, blijf vertellen, zoek maor naor da' d'eene woord.
Genen dichter kan 't ou zeggen, pas agget voelt, dan ij'j 't g'oort.

Refrein

Tekst en muziek: P.J. Scheeders.

Twee vrienden

Twee vrienden as wij, zo zijnder nie veel,
krijg t'n een 'n pak slaag, krijg d'n andren zijn dêêl.
En al emmen wij geen centen, toch emmen wij vêê praots,
want wij zijn 'n paor vrolijke maots.

Refrein: Van je troela, van je troela , van je troelalala. (2 x)
En al emmen wij geen centen....

En waor dammen kommen daor is het alt goed,
omdagge zukke klanten, maor zelden ontmoet.
Da durf 'k te zwjèrren op and en op woord,
wij zijn van het gemeenste soort.
Een bier'uis, een kroeg'uis daor zien ze ons graag,
want wij zijn in 't drinken heus nie te traag.
Een fles mee zijn tweeën is gauw deur de keel,
è wij drinkem precies even veel.

Refrein: Van je troela, van je troela.... Een fles mee zijn tweeën....

È t'n enen een meisken, is den andren d'rbij,
loop ze d'ene week mee 'm, de andre mee mij.
En ôôr dan ons leven elemaol te zout,
dan lotem wie atter mee trouwt.
De kosten van 't trouwfeest betalen tesaom.
en krijgem n'n kleinen , die draag onzen naom.
Maor atter een van ons tweeën voor vaoder moe staon,
dan emment voor de leut maor gedaon.

Refrein: Van je troela... Maor atter een van ons tweeën.....

En wij emmen een voorraad in spijkers en strop,
a ten enen sterft, angt d'n andren zijn op.
Da d'emmen mee zijn tweeën zo elemaol beslist,
we gaon tegelijk in de kist.

Refrein: Van je troela..... Da d'emmen mee zijn tweeën zo elemaol beslist,
we gaon tegelijk in de kist.

Tekst en muziek: trad.Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

De kluiten van nonkel Jan

Ik heb 'n deel gedaan al van mijn nonkel Jan,
in kluiten, guldens, stuivers, k'aaï d'r bergen van.
'k Was nooit wijer gewist as ergest bij den Doel,
dus docht'k 'k zal een reis naar 't schone Antwerp doen.
Des andrendaags had ik al nieve kleren aan.
Wel, wel zei onze Trien, gij zult eel schone staan
Ik was eel goed voorzien al in mijn port'monnee.
Ik zette mij op den trein en ree naar Antwerp mee.

Refrein: Mijn kluiten moest'n d'r an, van mijnen nonkel Jan.
Mijn kluiten moest'n d'r an, van mijnen nonkel Jan.

Ik was daar aangekomen in 'n kalme straat,
en daar wist ik al gauw hoe dat in Antwerp gaat.
Een juffer kwam bij mij, en zei: kozijn bonjour.
Ze pakte mij bij d'n arrem en we gingen op tour.
Ik heb in mijn leven nooit geen schooner kind gezien.
Ze vroeg aan mij: Wilde gij mij een glas aanbiej'n?
Maar ik zei nee, nee, nee, en toond' mijn port'monnee,
ik zal u gaan trakteren op een goei dinee.

Wij waren toen gekomen op de Place Chez Pol.
Mijn glas was nog niet leeg, of 't was al weere vol.
Ik wier zo welgezind, en 'k schote in de lach,
met deze poeze die daar in mijn armen lag.
Ons buiksken goed gevuld, ons hartjen ferm gesust,
mijne kop viel achterover en ik sliep gerust.
Maar toen ik wakker wier, keek'k heel verwonderd rond,
omda'k da lieve meiske nie meer weere vond.

D'n ober kwam 't 'r bij en vroeg: Zij'j goed voldaan,
was alles goed gesudderd en ook goed gebraaj'n?
Maar hij aai zijn rek'ning bij, ik sting daar flink in 't krijt,
ik zocht toen overal, maar 'k was mijn kluiten kwijt.
Zeg vrienden als g'in ouw leven eens naar Antwerp gaat,
let goed op al die juffers in die rosse straat.
Dat is n'n 'utsepot, mee vele vellen d'r in,
die deugen niet van buiten, minder nog van binnen.

Tekst en muziek: trad. Bewerking tekst: P.J. Scheeders.

Jan Kapoen

Een rijke heer had maar één kind, dat hem alras ging vervelen.
Hij had de zoon te teer bemind, die ging nu zelf mijnheer gaan spelen.
En daar papa niet gierig was, speelde Jan met viool en bas,
met d'een of d'and're lichte pop, at hij zijn vaders centjes op. (2 x)

Papa die deed zijn ogen toe, sprak daar moet een eind aan komen.
Dat spel word ik nu helemaal moe, hij heeft 'n vast besluit genomen.
Jantje kreeg geen centjes meer, waardoor hij op een zee'ke keer,
toen hij was in dronken staat, zijn ziel verkocht en werd soldaat. (2 x)

Papa die was nu wel tevree, dacht hij zal mij niet meer foppen.
Toen Jantje na een week of twee, kwam weer op zijn deur te kloppen.
Papa, de dienst is veel te straf, gij moest er mij maar kopen van af,
maar papa sprak: 'k Wil Jan Kapoen, dat gij uwen tijd voluit zult doen.

En tegen wil en tegen dank, moest Jan soldaat gaan spelen.
De tijd die scheen hem toch te lang, maar 't kwam papa niet vervelen.
Als nu zijn jaren waren uit, kwam Jantje wederom naar huis,
papa was dood, en Jan Kapoen, was meester van een klein miljoen

Eenieder stond nu raar te zien, dat zijne pa stil werd begraven.
Er was zelfs gene mis of tien, om zijne armen ziel te laven.

En ieder sprak, 't is toch niet fijn, dat er zelfs geen missen zijn.
maar 'k weet ik wel, zei Jan Kapoen, waarom ik geen mis laat doen.

Als papa in de hemel is, kan ik gerust de missen laten.
In d'hel is geen vergiffenis, dus zou het hem dan ook niet baten.
En als hij dan in 't vagevier, moet boeten voor een jaar of vier,
dan kan hij ook, sprak Jan Kapoen, zowel als ik zijn tijd uitdoen.

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek : P.J. Scheerders

Jan Tap

Jan Tap had een vrouw, een kind en een kat,
een hond en een vogel, dat was heel zijn schat.
Jan werd gestreeld, gevlaid en bemind,
van kat, hond en vogel, van vrouw en van kind.

Maar eens, het was zondag, de Mis was gedaan,
en Jan was nog even om n'n druppel gegaan.
Van één kwam er twee, en van twee kwam er drij,
en dan nog n'n vierden en n'n vijfden d'r bij.

Maar eindelijk kroop het rampzalige nat,
te hoog in zijn hersens en Jan die werd zat.
Toen ging hij al wag'lend en sling'rend naar huis,
en bracht er zijn woning in volle gedruis.

Hij roste zijn vrouwtje zo jammerlijk af,
die hem daartoe toch geen reden voor gaf.
Zij sloeg zomaar door haar woede kwaad verblind,
woest en wreedaardig in op het kind.

Het kind ging aan 't huilen en nam van de grond,
de blaaspijp en sloeg z'op de kop van de hond.
De hond ging aan 't grommen en grollen en greep,
de stjert van de kater en gaf 't 'm een neep.

De kater die schoot in zijn gramschap ook uit,
en beet het arm vogeltje dood in zijn muilt.
Buurman en buurvrouw, de drank heeft het in,
hij brengt er d'n duivel in heel 't gezin.

Jan Tap had een vrouw, een kind en een kat,
een hond en een vogel, dat was heel zijn schat.
En Jan werd gestreeld, gevlaid en bemind,
van kat, hond en vogel, van vrouw en van kind. (2x)

Tekst en muziek: trad.

Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheerders.

Jan de Zot

Jan de Zot die ging er vrijen, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat.
Met een mooi meiske zeer jong van jaren ,]
hij heeft haar naar haar eer gevraagd .] 2 maal.

Wel ja, antwoordt dat lieve meiske, maar als g'een woordjen zwijgen kan.
Ik weet nog een verborgen pleksken ,]
van achter in de verkenstal.] 2 maal.

En Jan de Zot die ging van voren, het meisje volgt hem lieflijk na.
Achter zijn gat sloot zij de deure,]
en Jan zat in de verkenstal.] 2 maal.

Maar als de boer kwam van de vroegmis, het meiske sprak t 'm direkt aan.
Daar zit een beerken bij ons verken,]
't zal gauw al deur eur poten gaan.] 2 maal.

Den boer die trekt de staldeur open, da beerken gaf 't 'r enen grol.
Zeg kom de gij mijn verken stelen,]
of hou de gij mij voor de zot?] 2 maal.

Nee, nee, ik kom ouw zwijn nie stelen, en 'k hou ou ook niet voor de zot.
Ik kwam om 't meiske een woord te spreken,]
maar zij sloot mij in 't verkenkot.] 2 maal.

Moraal.

Zijde jong en wilde vraaien, ga d' alt als tweede nooit voorop.
Laat da meiske voor ou binnen,]
en steekt de sleutel zelf in 't slot] 2 maal

Tekst en muziek: trad.
Bewerking tekst en muziek: P.J. Scheeders.

D'n toereloer

Op n'n schonen avond in de junimaand
enk mijn fiets gepakt, en zijn op weg gegaan.
'k Kwam gereeën list d'n Ulsterweg,]
maar op Ruspadaai k'ik al bandepch.] 2x

Refrein: Toereloereloer toereloerelei, toereloereloer toereloerelei.
(herhaling laatste twee regels).

Weer wa wijer list d'n ouwen Klepperdijk
bij d'n Tol rechtsaf, ik wil naar Stoppeldijk.
Vlak voor 't durp n'n klap d'n and'ren zacht,]
en ik sta daar voor Nummer 1-4-8.] 2x

Over Raopenburg, deur de Graaflijkheid,
op 't einde staat daar een boeremeid.
Wijst naar mij: gaa d'ier gerust linksaf,]
maar da ging niet goed, want mijn zaal brak af.] 2x

De Magret gevolgd, links van den april,
op de Polder is 't nu angstvallig stil.
In mijn fantasie zien'k een schone meid,]

maar ik zijn hier nou vlak naar sluitingstijd.] 2x

Deur de Polderweg list de vuilnisbelt,
weer linksaf en dan naar Meerdijk 6 gesneld.
Bandenpech da was al meer gebeurd,]
ja mijn fiets was toe aan een grote beurt.] 2x

't Is d'n hoogsten tijd, da'k naar Kuitaart gaan,
'k zien n'n witten bol, waar dat ik rechts inslaan.
'k Douw flink deur, ik kijk nie waardank raai,]
en ik stuiik daar op: n'n groten kallesaai.] 2x

Over Kuitaart links, richting Hof ter Zand,
op d'n Tasdijk is mijn licht uitgebrand.
Vlak voor 't monument van mijn fiets gegaan,]
en as n'n groten duts kom ik op Klooster aan.] 2x

Ga je 's fietsen in 't Hontenisser land,
raai niet deur de polder want dat is riskant.
De verleiding is daar wel erg groot]
en ook een goeie fiets stopt vanzelf voor rood.] 2x

Tekst: P.J. Scheerders. Muziek: trad.

Miel de Piel

Op een struiksken mee riet in het Saeftingher land,
daar zaten twee pielen verliefd hand in hand.
De zon die ging onder, hij zakte bloedrood,
maar daar in de verte daar nadert n'n boot.
Zijnen wimpel is geel en ook blauw mee 'n "S",
da' d'is voor die pielen beslist S.O.S.
De dood is nabij, ja daar is tij dien boot,
Miel geef aan zijn vrouwken uit angst nog n'n poot.

Refrein: Ja, ja, het leven van.....Miel de Piel.....,
val niet mee, nee,nee,nee,val nie mee,
ja, ja, het leven van.....Miel de Piel.....,
da val beslist.....nie mee.

Dienen boot maakt lawijt, daar zijn mensen aan boord,
zo'n motorgeknetter è Miel nog nie g'oord.
Zijn jonkskes die schudden en beven in 't nist,
't lijkt wel of 't 'r eentjen in zijn broek è gepist.
Maar dien boot vjèr weer weg, dat had Miel niet verwacht,
geeneen van zijn dochters is eerloos verkracht.
N'n zucht van verlichting door ieder geslaakt,
tesamen mee Miel oort 'r 'n een kruisken gemaakt.

Refrein:

En heel vroeg in de mèrrend, leeg water in 't schor,
komt deur de modder n'n visser mee een kor.
Benauwdheid verdwijnt nou als sneeuw voor de zon,
als daar van d'n Emma een kooi mensen kom.
Ulder ljàrzen vol blubber, n'n kijker in d'hand,
trekken de groepen deur 't Saeftingher land.

Maar Miel kent die mensen en snettert : Kwek - kwek,
maar tegen zijn pielekes: Ouw d'ulderen bek.

Refrein:

En Miels leven gaat wijjer, zijn vrouw leg' een aai,
met leeg water groepen, n'n boot mee hoogtaai.
Seizoenen die kommen, seizoenen die gaan,
en dan kom dien stra-a-vven winter weer aan.
Op n'n sneeuw'riggen mèrrend nog voor dag en dauw,
trek Miel d'r op uit voor zijn kroost en zijn vrouw.
Ziet daar weer n'n boot, mee daarop n'n groene vent,
die schiet naar die pielen en kijkt heel kontent.

Refrein:

Miel die vlucht naar zijn' nist, mee veel pielegekerm,
de pielekes krijsen: 't Is zo lekker werm.
Maar Miel die beseft, 't gaa d' om leven of dood,
't gevaar kom van jagers, gunterwijd op dien boot.
En ze neuken d'r uit, ja , naar oost en naar zuid,
de eerste die vallen mee een klagend geluid.
'n Paar droge poefen, ze was 't 'em zo trouw,
daar stuikt naar benejen zijnen duts van 'n vrouw.

Refrein:

Miel die kan wel gaan spéten, hij zit vol koljèr!
D'n eersten kogel al tegen zijn stèr.
Dan duikelt dat beestjen in 't Saeftingher zand,
waarvan tij eens dacht: Dit is toch mijn eigen land?
De moraal van dit lied : 't Gaa ten koste van Miel,
kijken doet geen zeer, n'n kogel zijnen ziel .
't Is altijd dezelfde die de stekken verzet,
en die mag altijd meer doen as Jan mee de pet.

Refrein:

Tekst en muziek: P.J. Scheerders.

Van Verre gekomen

Zijj'geboren op Desnis
of komde gij van de Kijkuit,
opgegroeid op Tivoli
en naor 't school op Groenendijk.
Komde van de Graauw, 't Zeedurp of van Oek- 'n - Bos,
om ier naor Ambras te kijken; wij brann'm los.

Refrein:

Van verre gekomen, van verre terug,
meej veel schôone drôomen
ziemen ulder terug. (2x)

Jao, ze komm'n van Usdijk
En van de Kraoi en zelfs van 't Steen
van d'n Bos en Raopenburg;

van 't Patrijsken zienk'r één.
Ôök van Rôôzenberg en van Bal'oek en daor de Paol
En uit 't land van Klôôster kommen wij allemaol

Refrein

En gaoi strek weer t'rug naor Ulst
of naor Lamswjèrde; 't Eilug Land.
Stao d'ouw uis op Ruspap
of moej naor d'Elft of naor 't Zand
Deenk nog even t'rug aon deze aoved oe da't was,
meej die liekes en da schôône spel van Ambras.

Refrein

tekst en muziek: P.J. Scheerders.